

Діло

<p>Виходить щодня рано крім понедіків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.</p> <p>Конто почт. шваб. 26.726</p> <p>Адреса тел. „Діло—Львів“</p> <p>Число телефону 261</p> <p>Рукописів редакція не берега.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно 270 К. чвертьрічно 8 — піврічно 16 — щорічно 32 —</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно 240 К. чвертьрічно 7 — піврічно 14 — щорічно 28 —</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Строчка петитова, довжизна 40, в одній лінійці 60, в одній лінійці 80 с. в редакційній часті 1 К. Повітові оголошення про вимоги і заручини 150. Некорекційна строчка 1 К. Сталого оголошення за окремим умовом.</p> <p>Одні примірники коштують у Львові 10 с. на провінції 12 с.</p>
--	---	--

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Загально-український з'їзд у Києві.

За автономію України. — Проти декларації варшавської Державної Ради.

Відень, 9. мая 1917.

(Ф. К.) Київські часописи з описом загально-українського з'їзду ще сюди не насліді, і тому будуть цікаві висті, які приносять про з'їзд російські часописи.

„Утро Росції“ з 20. (7.) цвітня в телеграмі з Києва з попереднього дня доносить:

В кулецьким айбраню відкрив ся український національний з'їзд. Зарєєстровано над 1000 делегатів і багато гостей. Настрій дуже радісний. На місяця президія „Центральна Рада“. З'їзд відкрив прлф. Грушевський, що привітав айбраних, а в їх числі салдатів Українців, делегатів петроградських полків, що перші піднесли стяг революцій. Предсідателем, на предложение проф. Грушевського, айбрано представника чорноморських козаків Єростова, товаришами — делегатів петроградських полків Авдієнка і Гарбара. Президію доповнено представниками селянства, робітників, духовенства і інтелігенції. На предложение селянина делегата ушановано пам'ять борців, що впади за волю України. Присутні відспівали „Заловіт“ Шевченка.

„Руское Слово“ з 20. (7.) цвітня зазначає, що загально-український національний конгрес се немов завершене ряду українських з'їздів в Києві. Подає також цікаву подробицю, що селяни, які явили ся на з'їзді побіч інтелігенції, айбули на з'їзд пішки. Цікава також вистка, що на з'їзд вислади делегатів петроградські полки, які дали почин революцій. Сих делегатів серед бурливих одлесків закликано зайняти місця в президії. Айбранный в склад президії матрос чорноморської флотії Пімененко зложив заяву про готовість Українців матросів активно боронити волі України.

„Утро Росції“ з 22 (9.) цвітня під датою попереднього дня доносить з Києва:

Небувалий зрив ентузіазму серед учасників українського конгресу викликав прапор з портретом Шевченка, урчисто внесений до мешканця, де відбудеть ся конгрес. Один з учасників конгресу ставит предложение, прийняте гучними одлесками, скасувати пам'ятник Миколи І. перед університетом, а на тім місци, де стоїть фігура ката Шевченка, поставити пам'ятник по стови.

В сіоністичних коугах росте переконанє, що Жиди повинні піддержати національні змагання Українців.

Присутній на українському конгресі артільний батько Микола Левитський

протестує проти жадань Поляків.

які думають, що є Польща і Московщина, а нема України. Україна не часть Польщі. Поляки організують свої полки, але не посилають їх на фронт, а держать їх тут, дожидаючи комплікацій на Україні. Бєсідник пригадає ту частину останньої декларації польської Державної Ради, де говорить ся про землю з мішаним польським населенєм, що тягнеть до Польщі.—Ми знаємо, про які землі говорить ся — говорить Левитський — але руки геть!

З рефератів цікавий реферат Садовського про територію будучої автономної України. Згідно границю України повинна бути люблинська і городненська губернія, південно східною Кубань, північною Припять, полуаневою Азовське і Чорне море, але без полуаневого Криму. Вся територія аймає просїр 513 000 квадратних верств, нині на ній 30 міліонів людий. Українці творять 75 прд. мешканців.

„Руское Слово“ з 22. (9.) цвітня доносить з Києва:

Ділова частина другого дня конгресу посвячена головно рефератам про питанє про автономію. Велика більшість бєсідників зазначає, що теоретичні питання автономії мало цікавлять їх. Треба конче говорити про практичне айснованє негайної автономії, щоб всеросійські установчі збори мали справу не з абстрактним

питанєм про автономію України, а з довершеним фактом. Деякі бєсідники старають ся говорити про самостійність України, але їх голоси тонуць в загальної масі сторонників автономії в будучій федеративній російській республіці.

До змісту реферату Садовського додамо тут ось що: Деякі бєсідники думали, що треба ще більше розширити границі будучої України. З окрема ті бєсідники, наставали на необхідності прилучити до України полудневий берег Криму.

На вєтрїнім засіданю конгресу прийнято такі резолюції:

1) Український національний зїзд признаючи російським установчим зборам право санкції нового державного порядку в Росції, а також автономії України і федеративної будови російської республіки, думає одначе, що до часу російських установчих зборів сторонники нового порядку на Україні не можуть лишати ся пасивними, але в згоді з меншими народностями повинні творити невідложно основи її автономного життя. Ізучи на стрічу бажанням тимчасового правительства в справі організації обєднаних громадських сил, зїзд признає невідложною потребою організацію краєвої ради з представників українських земель, міст, національностей і суспільних верств. Ініціати ву якої повинна взяти Українська Центральна Рада.

2) Український зїзд, признаючи право всіх націй на політичне самоозначенє, думає, що межі між державами треба установити згідно з волею пограничного населєня, що для забезпечєня сього конче потрібнє, щоб допущєно на мирову конференцію крім представників воюючих держав також представників тих народів, на території котрих ведеть ся війна, в тім числі і Українців.

Ухваля київського кооперативного зїзду.

„Кієвская Мысль“ в ч. 77 з 31. (18.) марта доносить:

Київський губернський кооперативний зїзд, що закінчив ся, прийняв широку резолюцію з рядом постанов, з яких зазначимо осьі:

Піддержувати всіма силами наше правительсто і закликувати всі інституції до укріплєня нового устрою і забезпечєня суспільного порядку та спокою на сєл. Признаючи, що розгром нашої армії і побіда Німців приведе в першу чергу до зруйнуваня та спустошеня нашого краю, як найбільшого фронту, та знищить для всієї країни осягненє народної волі, — зїзд уважає святым обовязком усіх горожан прикликувати всі інституції до забезпечєня армії хлібом і всім необхідним.

Зїзд признає необхідним, аби власти — з гори до низу — айбар сам народ. Тому зїзд думає, що тільки демократично федеративна республіка в Росції з національно-територіальною автономією України, з забезпечєнем прав національних меншостей забезпечить права народу.

Переходячи до питання про організацію нової народної власти на місцях, зїзд постановив негайно скликати в кожнім сєлі народні збори всіх мешканців даного сєла для айбору сільських комітетів, у руки котрих переходить вся власть у сєлі. В кожій волості творить ся волостна рада з представників сільських комітетів. На сю раду переходить вся власть у волости, причім давні галузи, котрими завідували до сього часу старости і старшини, переходять у руки волостних рад і сільських комітетів. У кожнім повіті творить ся повітова рада з представників волостних і міських комітетів, пропорційно до числа населєня (Київ виділяють ся в особну одиницю). Повітова рада управляє цілим повітом. Члени повітової ради входять у число гласних повітового земського айбрана, пі-

сля чого мають відбутися нові вибори членів земської управи.

Теперішню поліцію (стражників, урядників, приставів, ісправників і ин.) вступають ся на родно мідцією, котрою розпоряджують ся сільські, волостні і повітові комітети. Поліційні урядники, належні до айскової служби, айгласують ся до айскових начальників. Негайно касуєть ся мирових посередників і земських начальників.

Українську мову треба негайно увести в школі, суді, у всіх суспільних і державних інституціях. Зїзд закликє священиків айголошувати проповіді в українській мові.

Вкінці кооперативний зїзд постановив айвернути ся до правительства з просьбою, щоб усі засланці й айвезєні з Галичини люди, сєрд котрих є багато залужених дітєчів на полі проєвїті й кооперації, айдали право й можливість негайно айхати за границю або айбрати собі місце житя по рекомендації місцевих національних організації.

Українські зїзди у Києві.

„Кієвская Мысль“ з 2. (15.) цвітня доносить: У Києві перед скликанєм українського національного конгресу, а також підчас конгресу, айбудуть ся такі зїзди і збори: 3., 4. і 5. цвітня конференція української с.-д. робітничої партії, 4. цвітня збори тов. „Просвіта“, 4 і 5. цвітня установчі збори українських соціалістів революціонерів, 5. цвітня зїзд народних учителів та профєсорів середних і вищих шкіль, 6. і 7. цвітня збори організаційного комітєту Українського Селянського Союзу, 6. цвітня збори укр. технічного і агрономічного тов. „Праця“, 8. і 9. цвітня зїзд делегатів кооперативних союзів на Україні, с. 7. і 8. цвітня український національний конгрес. Голова української студентської рада міста Києва скликє на 20. цвітня конференцію організованого мр. студентства. Кожде університетське місто айсилає делегатів пропорційно до числа організованого студентства, рахуючи одного делегата на 50.

При українській Центральній Раді у Києві основано „селянське бюро“, яке скликє на 6. і 7. цвітня перший зїзд селянських дітєчів для айбору організаційного комітєту. Цей же сего комітєту буде скликанє загально українського зїзду повновластників від сєлян, котрі належать до Укр. Селянського Союзу. До участі в зборах організаційного комітєту запрошуеть ся відомих дітєчів сєлян з ріжних сторін України.

Організаційна комісія, що займаєть ся айдаженєм українських зїздів, звертаєт ся до студентів, курсисток і учеників середних шкіль України з закликом, щоб взяли участь у працях комісії.

Декларація української народної партії.

„Русское Слово“ з 13. (26.) цвітня доносить з Києва:

Місцеві часописи подають програму української народної партії, основаної 15 літ тому назад. Недавно айбула вона перший зїзд і айголосила декларацію з такими завадами:

Український народ повинен бути айновправним серед свобідних народів світа. Се наше перше і останнє слово.

Російське поступове громадянство — говорить ся далі в декларації — було все айхиланє до інтерєсів польського народа і відносилось байдуже, деколи без спїху, а то й воружо до жадань українського народу. Польське же до жадань обіцано мову і незалежність, а шєму народови обіцано мову і незалежність, а шєму українського не згадано навіть про автономію. В російській державі не повинно бути націй державних і недержавних. Російська держава повинна бути свобідною, дружнєю спідкою свібідним народів. Вона повинна бути айреєдована на федеративних основах. Щоби айдобути собі доєре українського народа і недержавних народів Росії, повинно тимчасове правительство безприволочно айступити в декларацію, обіцуючи українському народови і иним недержавним націям ті свободи, які айголошено польському народови.

Доконче треба зараз творити українські лігони на всій Україні.
Вкінці предкладається ся бльок всіх посту-
пових українських партій.

Краківські події і Українці.

Відень, 9. мая 1917.

Секретаріят У. П. Р. оголошує в віденських дневниках:

Оголошені 5. мая заяви викликали в усіх українських політичних кругах сильне розворушення. Під сим вражінням парламентарна комісія У. П. Р. відбула нараду, яка тягла ся через кілька засідань. Рішено авернути ся до президента міністрів гр. Клям-Мартініца, який більше разів запевняв президію У. П. Р., що без порозуміння з нею не зробить жадного кроку в справі відокремлення Галичини, з письменною заявою, що з приводу згаданої краківської заяви, за яку політично відповідає правительство, станом вище У. П. Р. супроти кабінету як також особливо в парламенті підляже основній зміні.

Дальше узвалено скликати на 15. мая до Відня пленарне засіданє У. П. Р.

Цісар до народів Австрії.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) „Wiener Zig.“ оголошує слідуєче число Монарха:

Любий гр. Клям-Мартініц! Перебули ми третю зиму з усіма її пристрастями, а хоча ще не один місяць мине, заки зерно дасть нам поживу, то всеж таки можемо очікувати, що весна принесе полекшу у виживленю. До сього часу треба передержати і се, розуміється з великими недомаганьями, нам без сумніву вдасть ся. В тім тяжкім часі відчувано потребу сказати Моїм дорогим народам, як дуже лежать мені на серці їх журби та, що я є їм найбільше вдячний за жертволюбність і терпелівість, з якою взяли на свої плечі всі тягари війни. З вдячністю оцінюю також те, що населенє з подиву гідним напруженєм сил духових і матеріальних зробило в сих поважних днях: працю рілляника, працю робітника, гірника, словом працю усіх тих хоробрих і витривалих воїників шілого господарського життя, які виявили ся гідними героїв, що борять ся о ествоване і честь нашої вітчизни. Також з глибокою вдячністю згадую примірну діяльність наших патріотичних жінок, які в найтяжкім часі, тризлістю, господарською працею і виявленою длом любовію ближнього заповнили собі на все признанє вітчизни.

Очікую, що всі вони перейдуть великим часом, який всі руки визнає до праці, також і далі будуть робити все можливе. Дивлячи ся з повною вірою у будучність, благаю для них всіх о найбільшійше Боже благословенство. Нехай сильна надія скорих ліпших днів товаришить їм в їх дальшій праці посвяченій добру загальному, добру вітчизни.

Поручаю Вам подати се до відома населеню.

Ляксенбург, 10 мая. КАРЛО в р. Клям-Мартініц в р.

Українці виступають в Централі для відбудови краю.

Краків 11. мая 1917.

Повна рібічна рада Централі для відбудови краю радила нині через цілий день над бюджетом від 1. липня 1917. до 30. чераня 1918. Проводив віцепрезидент Гродзіський. Через цілий час нарад був присутній намісник гр. Гуйн. По отвореню нарад предложив шеф технічної секції радник двора Інгарден бюджет сей секції за згаданий час в загальній сумі 127,300,000 К.

По предложеню бюджету вабрав голос в. Войнаровський, який зложив іменем українських членів рібічної ради заяву, що українські економічні організації авдали участь у працях Централі тільки на відставі рівноуправленя як в області внутрішньої організації Централі, так і рівною розділ попомчи на обі половини краю. Тому, що умови, заключені в тій справі ще з намісником бар. Діллером не додержано, а предложений тепер прелімінар бюджету не дає певности справедливого постування супроти Українців, представники Українців не хочуть брати відповідальности за ужитє державних грошей і заявляють, що в дальших нарадах не будуть брати участі.

По зложеному сей заяві члени Українці опустили салю. Дискусія над бюджетом вела ся далі.

Виділ ради робітників і жовнірів проти твореня укр. національних полків?

БЕРН. (Ткб.) „Petit Parisien“ доносить: Виконуючий виділ ради робітників і жовнірів в Петрограді просив провізоричне правительство, щоби воно не зізозило на творенє українських, естонських і фінляндських національних полків.

Перед концентраційним міністерством в Росії.

БЕРН (Ткб.) До „Petit Parisienne“ доносить з Петрограду: Думка про концентраційне міністерство при участі членів Ради робітничих і жовнірських депутатів робить великі поступи.

ПЕТРОГРАД (Ткб.) В звязку з останню заявою правительства про покликанє до кабінету представників тих політичних партій, які доси не беруть безпосередньої участі в управі державою, президент міністрів кн. Львов вислав письмо до провідника ради робітників і жовнірів Чхеїдзе і президента Думи Родзянко, щоби в цілі здійсненя сього заміру повідомили про се раду евентуально Думу.

ЛЮГАНО (Ткб.) „Corriere della Sera“ доносить з Петрограду: Як зачувати, виконуючий виділ робітників візьме участь в кабінеті, висилаючи туди трьох або чотирох членів як міністрів без теки, одначе в правом голосованя. Сей плян уложено в четвер між робітничими виділами в Петрограді і Москві. З провізоричним правительством вели ся в сій справі переговори.

Росія не заключить окремого мира.

ПЕТРОГРАД (ПА.) На надзвичайнім торжественнім засіданю Думи президент Родзянко виголосив промову, в якій між иншими сказав, що відпирє всякі вигляди окремого мира. Се запевненє як також дальша заява про льояльне становище Росії супроти союзників прийнято оплесками. Остання заява дала привід до ентузіастичних овацій для амбасадорів союзних держав.

Кара засланя в Росії знесена!

ПЕТРОГРАД (П. А.) Правительство знесло кару засланя і депортації і заступило її карою вязнич найменше трьохлітню. Правительство іменувало комісію з 11 членів в цілі виробленя виборчої ординації до конституанти.

Гучков про внутрішнє положенє в Росії.

АМСТЕРДАМ (Ткб.) Бюро Райтера доносить з Петрограду: Міністер війни Гучков заявив в Думі, що в Росії панує анархія. Є два правительства а може є їх ще й більше. Армія терпить на ту саму недугу, тільки ще в гіршій ступні. Не є за пізно на ліченє сеї недуги, але не можна тратити ні хвилі.

Поляки по обох сторонах боевого фронту.

Переговори про відокремлення Галичини. — Ухвалили лодовців. — Ревізія польських домагань. — Білітський і Божинський повинні уступати. — Ухвалили польської стрілецької дивізії.

Львів, 11. мая 1917.

Як доносить „N. Fr. Presse“, завтра, 12. с. м. має зійти ся парламентарна комісія польського кола, щоби вислухати звідомлення президії кола про переговори з правительством в справі відокремлення Галичини. В понеділок, 14. с. м. має бути повне засіданє кола в тій самій справі. Говорять, що в переговорах кола з правительством ходило головню о установење економічних і фінансових основ відокремлення Галичини. Коло же в сій справі конкретних предложень првительства, які мають бути мірдатні для дальшого становоща кола.

В сій справі нинішня „Gazeta Wieszona“ нарікає, що хоч правительсто означило було день 10. с. м. як останній реченєць закінченя переговорів з колом, одначе в тім дни міністер фінансів не ввручив ще презасови кола ніяких предложень, що до економічних і фінан-

сових підстав відокремлення Галичини. Сю проволочку пояснюють коначністю глибоких статистичних студій.

Тимчасом в самім колі розвивається внутрішня криза. Ми вже доносили, що вшепольська група рішила усунути ся від акції в справі відокремлення Галичини. Тепер таку саму тактику абстиненції в сій справі ухвалили збори парламентарних і соймових послів лодовців, які були в Кракові 6. с. м. Дальші ухвали сих зборів домагають ся ревізії теперішнього становища польського кола в польській справі і виступають остро проти презеса кола Білітського.

Неначе коментарем до сих ухвал послів лодовців є статя в краківськй „Luzitwan-Im Kujer-i Codzienn-im“ п. н. „Польська політика на переломі“. Закидаєт ся там Білітському, що він, раз ставши на становищі відокремлення Галичини, так задивив ся в ту можливість, що забув про інші можливости“. Далі читаємо: „Відокремленє Галичини... чи се вже все? Чи справді раз на все маємо згубити висшу політичну думку, яка присвоичувала великодушній ініціативі помершого цісаря, думку полученя польських земель під скиптром Габсбургів?“. Навязуючи до слів цісаря Карла I. в Кракові, газета пише: „Чи в тих словах, скромних, простих, не криється глибша думка? Чи з неї не виринає глибокий здогад тих можливостей, які 16. серпня 1914 р. з'єдинили Пользів з Габсбургською династією в одній великій політичній думці? І тому аддаєт ся нам, що Білітський програв справу“.

Як консеквенцію сього програња справи газета заповідає уступленє Білітському, „що без сумніву потягне за собою иншу зміну на високім відповідальнім становищі“, себто на становищі польського міністра без теки.

В Києві — як доносить „Русское Слово“ з 26. н. ст. цвітня — відбув ся зїзд делегатів польської стрілецької дивізії, яка має 6 піхотних полків, а також інженерські, кінні і інші відділи.

Прийнято отсю резолюцію: „1) Польська стрілецька дивізія стремить до відбудованя незалежности Польщі. 2) Признає право всіх народів на самоозначенє, яке не може бути відібране. 3) Внутрішній устрій польської держави. Форму правління і горожанської праза населеня означити польський нарід на конститууючій зборі польської держави, вибраній на основі загального, безпосереднього, тайного і ріаного голосованя.“

5) Для переведеня всіх тих задач і стремлїнь признамо доконечним утворенє польської армії.“

Резолюція підписана 11 представниками частий і потверджена командантом дивізії ген. майором Білевським.

Литовський в'їзд.

„Русское Слово“ з 13. (26.) цвітня доносить з Минска:

Районовий литовський зїзд ухвалив резолюцію про необхідність для Литви демократичної самоуправи і злуки з иншими націями Росії на федеративних основах.

Висказано довіре для литовської національної Ради і ухвалено підготовлятися до конституанти, як також улїпшити акцію помочи для абїгів.

З причини проголошеня Німеччиною незалежности Литви, стверджено, що лиш литовський нарід повинен порішити свою судьбу і форму управи.

Жіночий американський корпус.

„Frankfurter Zeitung“ подає отсе донесенє агенції Аваса: До „Temps“ доносить з Вашингтону, що зголосило ся 200,000 жінок з усіх держав північної Америки, щоби під командою Рузвельта утворити корпус, який боров ся би на французькй фронті. До розпорядковости організаторів корпуса віддано кілька мільонів доларів, які прибрирано з добровільних жертв. Рузвельт заявив готовість обняти команду, коли експедиційний корпус буде зложенний з 6 зоружених бригад.

Найбільшому Громадянину Галицької України!

Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посилати на книжочку шадн. Краєвого Союзу

Кредитового у Львові ч. 4.000.

НОВИНКИ.

Львів, 11 мая 1917.

— Певне засіданє Української Парламентарної Репрезентації відбудеть ся в Відні в парламенті (клубова зала) дня 15. мая с. р. о год. 10. рано. Всіх членів взиваєть ся конче прибути. — Ю. Романчук.

— Шевченкові вечерниці у Петрограді. „Річъ“ з 21. марта (3. цвітня) доносить: Д. 18. марта відбули ся вкінці Шевченкові вечерниці, відложени наслідком революційних подій. Тутешні Українці у перше поминали свого батька Тараса свобідно. Вечерниці мали вибіжково торжественний характер; і на сцені і серед публики панував великий ентузіязм. Сам вигляд естради вводи у настрій наших днів. На місці царського портрета красувались революційні і національні знамена, згід яких у зелені виступав бюст Кобзаря України. Вечерниці почали ся опізненом: ждали на митрополита Шептицького, появу якого зустріли окликами: „Слава!“ Вечерниці почали ся по звичаю „Заповітом“, перший раз виконаним без пропусків. Як солісти виступали артисти тутешніх театрів: Слатина, Петренко, Коваленко, Большаков, Каченовський. Жук прочитав біографію Шевченка у віршах. Урадов чтав поезію Шевченка. — Ф. Н.

— Врученє пам'яткової медалі п. Дембовському. Одержуємо отсе письмо: Отсим заявляю, що новинка, поміщена в „Ділі“ з дня 4. с. м. ч. 102, мінаєть ся з правдою, бо в торжестві вручення медалі бувшому віцепрезидентови Дембовському не брав я жадної участі. — Львів, дня 10. мая 1917. А. Білецький.

— З засідань прибічної Ради Централі для відбудови. Дня 10. с. м. рада прибічна Рада будівельної секції в Централі для відбудови. Між іншими д.р. Макух склав звіт про поручену йому обїздку повітів санцького і лїського, зображуючи вислїди дотеперішньої діяльності будівельних експозитур; на основі непосредних помічень бєдїдник прийшов до переконаня, що найкраще віддати акцію відбудови поодиноким громадам, які відбудовували ся би самі при помочи Централі. Там, де селяни будували ся самі без ніякої помочи ні надзору Централі, успіхи виявили ся дуже лихі. Провізоричну відбудову треба понехати, бо вона не оплачуєть ся. Будівельним експозитурам треба відобрати полагодуванє адміністраційних справ, щобони тим більше могли присвятити ся технічній діяльності. О. О. н. ш. к. е. в. и. ч. вказував на те, що удаліні селянам субвенції на відбудову не стоять у ніякім відношеню до дійсних видатків. Бєдїдник домагав ся, щоб в кожній громаді були місцеві комітети, які би рїшали, кому найперше треба будувати дома, а хто з будовою може піджагати. — Зібрані члени прибічної Ради порїшили, щоб з правила відбудова вєла ся під управою і коштами Централі, а тільки вибіжково приватними підприємцями.

— Доповняючі вибери до парламенту у Львові. Перші доповняючі вибери до парламенту відбудуть ся по донесеня кравцьких дневників у Львові. Тут опорожисї двє мандати померших послів Гудеца і Лїсевича. Кандидувати мають презес польського кола д.р. Білінський і д.р. Рутковский.

— Вєл. кн. Микола Миколаевич вождем в Туркестані. Швайцарські дневники доносять, що вєл. кн. Микола Миколаевич сїзав на місце Куропаткина команду над військами в Туркестані. До президентів міністрів кн. Львова вислав він отсю телеграму: Я з одушевленєм питаю російське правительство і почуваю себе щасливим, що могу після Ваших поручень служити своїй вітчизні в російським Туркестані. Я пере свідчений, що Ваше министерство принесе щастє Росії.

— В ша не „wyobrenionej Galicyi“. Ц. к. суд позитовий в Калуші відносив ся до недавна до гр. кат. урядів парохіяльних в метрикальних справах в українській мові; доперва в бїжучім році почала канцелярія тогож суду засипувати уряди парохіяльні письмами виключно в польській мові. Се ярке нарушенє прав нашої мови було предметом наради недавного деканального соборника, якої вислїдом була ухвала: не відповідати на польські письма. Деякі священники, між іншими також підписаний, звернули навіть польські письма ц. к. судови з покликом на артикул 8. осн. держ. Подаємо се до відома нашим послам і загалови

о. Андрій Бєдєра, парох Бережницї шляхотської.

Нові книжки і виданя.

Бібліотека пльнички. Образни української літератури. Серія I. №. 1. И в а н ь Ф р а н к о: Мавсей. Переклад і виданє П. Дятлова. Відень, 1917. Ст. 88, ціна 1 К.

На днях появило ся у Відні 1. ч. сего пожиточного видавництва. В коротенькій передмові подає перекладчик найважніші події з діяльності Франка і переводить інтересну паралелю між нею і діяльністю Шевченка. Шевченко дав у своїй творчості все, що міг дати поет великого але захрищеного народу николаївської Росії; Франко продовжує його роботу і дав те, що міг дати письменник „вільної“ части українського народу в не все радїсних умовах галицької дійсности — гонений також українськими Датанами в Авїронами. Далше каже, що Мойсей написаний в 1905 р., коли так хотїло ся вірити в успіх рос. революції. Нехай же тепер сповнять ся віщі слова Франка про заняте українським народом заслуженого місця в крузі свобідних народів Европи! — За якість перекладу ручить те, що п. Дятлов уже не новик в тїй області і ще перед війною друковали ся в Росії його переклади з української літератури.

Як дальші числа сего видавництва появлять ся в рос. перекладі новелі О. Кобилянської, Коцюбинського „Тині забутих предків“ і ин., Издавництво се можна набути в адм. „Союза Визволеня України“, Wien VIII, Josefstadtstr. 79. — О. Н.

З Товариства „Просвіта“.

Роздїл стипендіяних п'їдмог.

Засіданє дня 8. мая присвятив Головний Виділ Товариства „Просвіта“ роздачі стипендіяних п'їдмог з фондів, що остаеть під зарядом Товариства „Просвіта“. На оголошений конкурс з дня 10. лютого с. р. увійшло 347 подань, в тїм 17 подань з висших наукових заведень, 279 з середних і 31 з народних шкіл.

Узглядняючи убожество претендентів, пильнєсть в науці, як також услїва фундаційних актїв, на дїлив Головний Виділ 107 претендентів стипендіяними п'їдмогами в загальній квоті 13.842 К.

Одержали: З фонду ім. Тараса Шевченка по 300 К. Божейківна Володимира, уч. муз. Акад. у Відні, і Віктор Левийський, абсолютнє фільос. і письменник у Відні.

З фонду Стефана Сас Дубравського по 270 К.: Мришївна Ольга, ст. фільос. у Львові (постійно) і Кульчицький-Милькович Леа, ст. рїльн. Акад. у Відні (одноразово).

З фонду ім. Івана Верхратського в квоті 270 К. предложено до надїлення фундаторови Полянського Стефана, ст. фільос. у Львові.

З фонду ім. Олександра Терлецького в квоті 500 К. одержала Ванївна Ізидора, ст. філ. у Львові.

З фонду ім. О. Станіслава Новосада — ученики: Львів. Академічна гімназія — головнє заведєне по 240 К.: Радзихевич Юліян, уч. VI. кл., Бєзський Олександр, уч. VIII. кл.; по 120 К. одержали: Бачинський Володимир, уч. VI. кл., Жовнір Василь, уч. II. кл., Корба Йосиф, уч. III. кл., Левийський Євген, уч. IV. кл., а 60 К. Тушинський Олександр Володимир, уч. V. кл. Академічна гімназія — філія: 240 К. одержав Пнїтик Ярослав, уч. VII. кл.; по 120 К. одержали: Божик Стефан, уч. VIII. кл., Головка Андрій, уч. VII. кл., Коцюба Роман, уч. IV. кл., Колюба Стефан, уч. II. кл., Ластовецький Андрій Александр, уч. V. кл. і Набак Стефан, уч. V. кл. Школа реальна: Лудейко Осип, уч. IV. кл. 120 К. і Крупа Олександр, уч. V. кл. 60 К. Перемішль: гімназія, по 120 К. одержали: Білобрав Богдан, уч. VIII. кл., Гнатишак Юрій, уч. V. кл., Граб Микола, уч. IV. кл., Корчак Михайло, ученик VI. кл., Круцький Евстахий, ученик III. кл., Куропас Стефан, ученик VI. кл., Семчук Стефан, ученик VII. кл., а 60 К. одержав Олсарчик Семен Михайко, ученик VII. класи. Яворів: гімназія, по 120 кор. одержали: Гронський Стефан, уч. II. кл., Кравець Микола, уч. III. кл., Лозовський Павло, уч. III. кл., Харамбура Данило, уч. VI. кл., а 60 К. одержав Маренін Маріян, уч. V. кл. Самбір: Савицький Михайло, уч. I. кл. 120 К. і Бєрма Іван, уч. IV. кл. 60 К. Сокаль: Свистун Петро, уч. IV. кл. 120 К. Городок: Тиравський Іван, уч. III. кл. 120 К. Дрогобич: Чировський Микола, уч. IV. кл. 120 К., Ярослав: Лемеха Петро, уч. VI. кл. реальної школи 60 К. Лежайський: Кишакевич Іван, уч. V. кл. 120 К. Відень: По 120 кор. одержали: Москалюк Роман, уч. III. року сем., Рачок Іван, уч. II. року сем., а по 60 кор. Козак Клим, уч. III. року сем., і Гвоздецький Роман, уч. II. кл. гімн.

З фонду ім. о. Станіслава Новосада — учениці: Львів: гімн. СС. Васильянок: 240 кор. одержала Гучковська Стефанія, уч. IV. кл., а по 120 кор. одержали: Волошин Евдокія, уч. VIII. кл., Дичковська Катерина, уч. VIII. кл., Кобилянська Софія, уч. VI. кл., Летяк Ірина, уч. II. кл., Лукіянович Ольга, уч. II. кл., Оприсківна Іванна, уч. I. кл., Панькевичівна Софія, уч.

V. кл., Полянська Олена, уч. IV. кл., Роговська Славомира, уч. I. кл., Стронська Ярослава, уч. II. кл., Чайківська Ольга, уч. VIII. кл., Цурковська Ірина, уч. V. кл., а 60 кор. одержала Ярославів Іванна, уч. I. кл. Семинар УПТ. по 120 К одержали: Маракївна Наталя, уч. III. року, Ліщинська Марія, уч. IV. року, Пеленська Ольга, уч. IV. року і Сосенко Йосифа, уч. I. року, а по 60 К одержали: Романко Софія, уч. III. року, Рондїк Людмила, уч. III. року, Сїмків Анастасія, уч. IV. року, Сулицька Олена, уч. IV. року. Державний учительський семінар: Шивагївна Марія, уч. IV. року. Перемішль: Український дївочий Ліцей по 240 К одержали: Лазорішак Ірина, уч. VI. кл. і Сарунівна Юлія, уч. VI. кл., а 120 К одержали: Гайдукевич Олена, уч. VI. кл., Кишківна Вікторія, уч. VI. кл., Стрїльчичівна Дарія, уч. V. кл. і Шатинська Ольга, уч. IV. кл. Гімназія: Стахурівна Олександрівна, уч. V. кл. 120 К. Яворів: Грабовська Юлія, уч. I. кл. гімн. 120 К. Відень: гімназія: Огоновська Константина, уч. VIII. кл. 240 К і Мальчинська Валерія, уч. VI. кл. 120 К. Учительський семінар по 120 К одержали: Гуль Олена, уч. IV. року, Кіцера Стефанія, уч. IV. року, Мамчак Іванна, уч. I. року, Патрило Олена, уч. I. року, Утриско Ольга, уч. II. року, Хахула Анна, уч. II. року.

З фонду ім. Михайла Спожарського по 160 К одержали: Ганушеський Мирон, уч. I. кл. гімн. в Долині і Чужак Тарас, уч. IV. кл. гімн. в Долині.

З фонду ім. Стефана Сас Дубравського в квоті 240 К, Матковський Теодор, уч. I. кл. гімн. в Самборі.

З фонду ім. Франца Фронца в квоті 180 К одержав аж до укінченя низшої гімназії Погорещий Антін, уч. I. кл. гімн. в Перемішлі.

З фонду ім. Теодора Качали по 240 К одержали: Волошанський Василь, уч. VI. кл. гімн. в Самборі і Скибинський Євген, ст. філософії у Львові.

З фонду ім. Миколи Заяця в квоті 160 К предложено до надїлення фундаторови Сторонського Осипа, уч. VI. кл. гімн. в Самборі.

З фонду ім. Стефана Сас Дубравського по 120 К одержали: Моришївна Любомира, уч. III. року школи вправ УПТ, у Львові (постійно) і Зарицький Едвард Маріян, уч. VI. кл. школи вправ в Самборі (одноразово).

З фонду ім. Ольги з Гузарів Левийської в квоті 72 К одержала Ластовецька Софія, ст. фільос. у Львові.

На фонд ім. о. Йосифа Шуховського в квоті 200 К не увійшло ніяке поданє.

З надвишок стипендіяних одержали: Чубатий Микола, канд. фільос. у Львові 160 К., Азаркевичівна Іванна, ст. фільос. у Львові 120 К., Крижановська Володимира, уч. II. кл. торг. школи Тов. „Просвіта“ у Львові 60 К., Лозинська Ольга, уч. IV. кл. народної школи СС. Васильянок 40 К., Цурковська Оксана, уч. IV. кл. СС. Васильянок 40 К., Вигнанець Володимир, уч. II. кл. нар. школи УПТ, у Львові 40 К., Романів Лев, уч. II. кл. нар. школи УПТ, у Львові 40 К., Білик Ольга, уч. IV. кл. школи вправ УПТ, у Львові 40 К., Бучовська Євгенія, уч. IV. кл. школи вправ УПТ, у Львові 40 К., Яцишин Ольга, уч. II. кл. школи вправ УПТ, у Львові 40 К., Болозовська Анна, уч. IV. кл. виділової УПТ, у Львові 40 К. і Кляківна Стефанія, уч. II. кл. школи виділової УПТ, у Львові 40 К.

Львів, дня 9. мая 1917 р.
За Головний Виділ Товариства „Просвіта“, о. Т. Лежогубський, м. голова, Антін Галяк, заст. секретаря.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 12. мая 1917.
Навї: греко-кат.: 9 муч. в Кав. — римо-кат.: Панкратій.
Звїтра: греко-кат.: 4 Н. по Вал. — римо-кат.: 5 Н. по В.

В кружку У. П. Т. на Городецьким (школа Грінченка, вул. Городецька ч. 95.) буде в недїлю 20. с. м. о год. 5. пополудня з рамени товариства „Союз Українок“ відчит п. Новахівської про найновїші події на Україні. Просить ся о численну участь членів і гостей.

— Концерт війшової музики 44 п. п. під батутною п. Янди дня 16. мая о годині 7 вечером в сали товариства ім. М. Лисенка вул. Шашкевича ч. 5 уладжує український жіночий комітет помочи для ранених. По концерті товариські забави, буфет у власній заряді. Вступ і К 99 с. за запрошенєм. Хто не одержить запрошеня, зволить ласкаво зголосити ся в комітеті вул. Руська ч. 3 від год. 5—6 попол. — Софія Олександрівна, голова; Марія Олександрівна, секретарка.

↑
ПОМЕРЛИ:
Стефанія з Щуровських Петровська померла дня 6. мая 1917 в Стинаві нижній В. П. п.

Ц. к. АВСТРІЙСЬКИЙ ВІЙСКОВИЙ ФОНД ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ

під Найвисшим Протекторатом Їх Цісарських Величностей Цісаря Карла і Цісареві Зити.

(Відділ воєнних забезпечень): Львів, ц. к. Намісництво.

Жовнір ужитий до служби на фронті, в етапі і до служби в краю є наражений на небезпеку і тому кожного жовніра повинна родина забезпечити на случай смерті і на случай неспосібности до праці тим більше, що премія є дуже низька. Незаможні можуть сплачувати забезпечення **дрібними ратами**, стягемими з підвищеного тепер військового причинка.

Громади охороняють фонд убогих, забезпечуючи членів громади.

Працьодавці забезпечать бит довголітніх співпрацівників.

Спішіть ся всі, хто шедоси не забезпечив своїх найблизших і забезпечайте їх **на случай смерті і неспосібности до праці.**

Зголошувати ся можна або

в ц. к. уряді податковім при нагоді відбору причинка,

або у наших мужів довіря, або в нашім бюрі:

Львів, ц. к. Намісництво, партер, на право.

Ц. к. АВСТРІЙСЬКИЙ ВІЙСКОВИЙ ФОНД ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ

під Найвисшим Протекторатом Їх Цісарських Величностей Цісаря Карла і Цісареві Зити

(Відділ воєнних забезпечень): Львів, ц. к. Намісництво.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 11. мая 1917

ВІЙНА НА СХОДІ.

Нічого важного.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Над долішною Сочею значна обзліпна діяльність летунів.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Нічого важного.

Звст. шефа ген. штабу Ф. Гевеа

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 11. мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наслідника престоло Руппрехта: Діяльність обох артилерій зростає вчора на цілім боєнім фронті під Арра до значнійшої нагальности Частинні наступи Англіїців під Fresnoy, Roex і між Honchy і Cherisy остали без успіху. Відперто неприятеля, який старав ся окриленем опанувати Bullescourt; пра см поніс він важні втрати.

Група військ німецького наступника престоло: По розмірно спокійнім передполудні брєва діяльність між Соасон і Рене під вечір знов зростає.

Сильнійша боротьба гармат всякого калібру розвинула ся особливо на гостинці Соасон Леон, по обох сторонах Краон, здожд каналу Ека Марна, в Шайтані і місцями в Алгонах. Сильні наступи Французів між горою Зимовою і гостинцею С-балу В гу за Вас, як також під Рювель скінчили ся нічим.

Група кн. Альбрехта: Не стало ся нічого особливого.

В воздушнім бою й оборонним огнем скинено 10 с м. 18 неприятельських самолетів і один привязаний баллон. Поручник бар. Ріхтофен поконав 22 ого з черги неприятеля, підпоручник Гентежан 20-ого

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Боева діяльність була мгла.

Македонський фронт: Нові проби наступів Французів і Сербів під Варазаром не змогли нічого змінити в програній для військ антанту битві. Відперто їх зовсім. З донесень військ показуєть ся, що неприятель в своїх триденних безуспішних наступах поніс дуже важкі втрати.

Перший квартирмайстер ген. Людяндаро.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІА.

Де є Устиянович Іван, учитель в Косова? Прошу ласково подати на сфідуючу адресу: Йосиф Устиянович, Львів, Красівих ч. 5. III. пов. 306 2-4

Оголошення.

ПОЧЕНЕ НІГ.

усуває певно спеціальний бундер „Славе“, пакет за 1-20 К. На провінцію виславля тільки за попереднім надісланем належності 1 40 с. на орто — Одиноке настуєство S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7. 279 8-60

КНИГА АДРЕСОВА

евакуованих воєків і пологених. Хто хоче подати до вдоми других, де тепер мешкає, або хто хоче довідати ся, де находять ся його свояки або знакомі, нехай посилає 2 корони 20 сотиків на адресу Василь Сідельник хутір Біжків в Лавриковій пачта Добруссн. 312 1-5

УКРАЇНСЬКА КРАВЧИНА — Львів, вул. Гродяльських 9, I. пов. — виконую сукий джакєт по умір. цюванім цінах. 8-1

Вже вийшли з друку і продає за попереднім надісланем грошій Українське педагогічне Товариство у Львові ул. Мохняцького ч. 12.

НАЙНОВІЙШ

УКРАЇНСЬКІ МОЛИТВЕНИКИ

гарного, догідного французького формату, злиш 226 сторін друку, обширного змісту (момитви, літургія, церковні пісні, коляди, акафисти, тропарі, кондаки і т. д.).

- I. молитвеник оправлений в півполотно з золоченням витиском коштів — 1 К 30 с.
- II. той сам оправлений цілий в полотно — 1 К 50 с.

Менший Молитвеник

(для молодіжи 176 стор. друку).

- I. молитвеник оправлений в півполотно з золоченням витиском коштів — 1 К 80 с.
 - II. той самий оправлений цілий в полотно — 1 К 10 с.
- До замовлення доплатуєть ся 1 К 20 с. на поштову пересилку до 5 кг. ваги. 2-1

Бандажі на пролуклини або брук, пупця живота, пахвини і т. д. — Цінники даром.

М. Л. Полячен, Самбір 25. 3 8 1-10

КОСИ І СЕРПИ.

	6	6 1/2	7	7 1/2	8	8 1/2
Коси	3.80	3.90	4.—	4.10	4.20	4.30
	за штуку.					
	4. 0.		1.		2.	
Серпи фабричні	12.—		13.—		14.—	
	за тузин.					

Перстені до ніс з ключем по 60 сот. за шт. „Молоток К 2.—, бабна К 2.— за штуку. Брусини штучні по 60 сот., натуральні сніп по 80 сот. за штуку.

Виславля зі своїх складів у Львові, Перемишля і Стрию

КРАЄВИЙ СОЮЗ

Господарсько-Торговельних Спільн.

Львів, ул. Зморочича 27.